

ἐκαστον Ἐμπεδοκλῆς 3.9-13 πῇ δῆλον ἐκαστον . . . νόει δ' ἢ δῆλον ἐκαστον 17.28 πάρα δ' ἦθος ἐκάστω 20.5 πλάζεται ἀνδιχ' ἐκαστα περιρρηγμῖνι βίοιο 26.3-7 ἄλλοτε δ' αὖ δίχ' ἐκαστα φορούμενα Νείκεος ἔχθει 59 ὅπη συνέκυρσεν ἐκαστα 129.5 ὅ γε τῶν ὄντων πάντων λεύσσεσκεν ἐκαστον Φιλόλαος 5 πολλαὶ μορφαί, ἃς ἐκαστον αὐταυτὸ σημαίνει Ἀναξαγόρας 3.4 πρὸς ἑαυτὸ δὲ ἐκαστον ἔστι καὶ μέγα καὶ σμικρὸν Δημόκριτος 8 ἔτεῃ οἶον ἐκαστον γινώσκειν ἐν ἀπόρῳ ἐστὶ 10 ἔτεῃ μὲν νυν ὅτι οἶον ἐκαστον ἔστιν ἢ οὐκ ἔστιν οὐ συνίεμεν 278.6 ταλαιπωρεῖ καὶ τρέφει ἐκαστον ὥς δύναται Ἀρχύτας 1.3 οἷά ἐντι, περὶ ἐκάστων φρονέειν.

ἐκάστοτε. Κάθε φορά, each time, Μέλισσος 8(4) πάντα ἑτεροιοῦσθαι ἡμῖν δοκεῖ καὶ μεταπίπτειν ἐκ τοῦ ἐκάστοτε ὁρωμένου.

ἐκάτερος. Καθένας ἀπ' τοὺς δύο, each of two, Φιλόλαος 5.3 ἐκατέρω δὲ τῷ εἶδος πολλαὶ μορφαί Διογένης 6.4 εἰς τὰ σκέλη ἐκατέρα (sc. φλέψ) τὰ παρ' ἑαυτῇ 6.10 εἰς ἐκατέραν τὴν χεῖρα τὴν παρ' ἑαυτῇ 6.12 σχίζεται δ' αὐτῶν ἄκρα ἐκατέρα 6.28 ἀφ' ἐκατέρας δ' αὐτῶν (sc. τῶν φλεβῶν) 6.31 τελευτῶσι δὲ παρὰ τὸ οὖς ἐκάτεραι (sc. φλέβες) 6.34 αἱ ἀπὸ ἐκατέρας τείνουσαι Δημόκριτος 192 ἐπαινεῖν ἃ μὴ χρὴ καὶ ψέγειν, ἐκάτερον δὲ πονηροῦ τινος ἦθους 249 στάσις ἐμφύλιος ἐς ἐκάτερα κακόν.

ἐκατέρωθεν. Καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη, from each of the two sides, Διογένης 6.32 ἔστι δ' ἑτέρα φλέψ ἐν τῷ τραχήλῳ παρὰ τὴν μεγάλην ἐκατέρωθεν.

ἐκβαίνειν (ἀντίθ. ἐμμύμνειν). Βγαίνω ἔξω, go out of, Ἐμπεδοκλῆς 35.11 τὰ μὲν τ' ἐνέμιμνε μελέων τὰ δέ τ' ἐξεβεβήκει.

ἐκβάλλειν. Ἐκβάλλω/ἐξορίζω, throw out/exile, Ἡράκλειτος 121 Ἐρμόδωρον . . . ἐξέβαλον. || **ἐκβάλλεσθαι.** Ἀποβάλλομαι/διώχνομαι, be dismissed/be expelled, Ἡράκλειτος 42 Ὀμηρον ἄξιον ἐκ τῶν ἀγώνων ἐκβάλλεσθαι. || **ἐκβλητος.** Ἀπόβλητος/

ἀποβλητέος, rejected/rejectable. Ἡράκλειτος 96 νέκυες κοπρίων ἐκβλητέοι.

ἐκγίγνεσθαι (συνών. φύεσθαι). Γίνομαι ἀπὸ/γεννιέμαι, made of/born of, Ξενοφάνης 33 γαίης τε καὶ ὕδατος ἐκγενομέσθαι Παρμενίδης 10.3 ὁππόθεν ἐξεγένοντο Ἐμπεδοκλῆς 59.3 πολλὰ διηνεκῇ ἐξεγένοντο. Πρβλ. γίγνεσθαι, ἀπογίγνεσθαι, παραγίγνεσθαι, περιγίγνεσθαι, προσγίγνεσθαι, συγγίγνεσθαι, ἐξαυατέλλειν.

ἔκγονος. Ἀπόγονος/γόνος, descendant/offspring, Δημόκριτος 278.4-10 πάντα γὰρ ἔκγονα κτᾶται κατὰ φύσιν . . . ἐπαύρεσιν τινα γίγνεσθαι ἀπὸ τοῦ ἐκγόνοιο. Πρβλ. γονή, παῖς, τέκνον.

ἐκδέχεσθαι. Εἰσδέχομαι, receive, Δημόκριτος A 126 a (DK II 113,6) ἐκδεχομένης τῆς ἀκοῆς τὴν βροντήν.

ἐκδιδάσκεσθαι (συνών. ἐκμανθάνειν). Διδάσκομαι καλά, be taught well, Δημόκριτος 157 τὴν τε πολιτικὴν τέχνην μεγίστην οὕσαν ἐκδιδάσκεσθαι.

ἐκδοχεῖον. Δοχεῖον/δέκτης, vase/receiver, Δημόκριτος A 126 a (DK II 113,2) ἡ ἀκοή . . . ἐκδοχεῖον μύθων οὕσα. Πρβλ. ἀγγεῖον.

ἐκεῖνος 1. Ἐκεῖνος, that person, Ἡράκλειτος 56 ἐκεῖνον τε γὰρ παῖδες φθειράς κατακτείναντες ἐξηπάτησαν 62 ζῶντες τὸν ἐκεῖνον θάνατον, τὸν δὲ ἐκεῖνον βίον τεθνεῶτες 77 ζῆν ἡμᾶς τὸν ἐκεῖνον θάνατον καὶ ζῆν ἐκεῖνας τὸν ἡμέτερον θάνατον 88 τάδε γὰρ μεταπεσόντα ἐκεῖνά ἐστι καὶ κεῖνα πάλιν μεταπεσόντα ταῦτα Παρμενίδης 8.58 ἀτὰρ καὶ κεῖνο καὶ αὐτὸ τάντια Ζήνων 1 καὶ γὰρ ἐκεῖνον ἔξει μέγεθος Μελισσος 8(5) οὐ δὲ ἐκεῖνα πολλὰ ὀρθῶς δοκεῖ εἶναι Διογένης 6.21-32 ἦττον παχεῖα ἐκεῖνης . . . ἐλάττων ἐκεῖνης ὀλίγον Δημόκριτος 266 μὴ ὑπ' ἐκεῖνοιο γενήσεται. Πρβλ. ὅδε, οὗτος. || **ἐκεῖνοι.** Οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, those people, Ἐμπεδοκλῆς 128 οὐδέ τις ἦν κεῖνοισιν Ἄρης θεὸς 129 ἦν δέ τις ἐν κεῖνοισιν ἀνὴρ περιώσια εἰδὼς Ἀναξαγόρας 4.9 ὧν ἐκεῖ-